

ΣΙΛΟΥΓΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

B. A.

Η μεγαλειτέρα γοητεία της γυναικός είνε νά είνε γυναίκα, είπε ένας μεγάλος Νορβηγός συγγραφεύς: ήδη πράγματι έχει δίκιον, τότε ή ήρωις μας είνε έκτακτως γοητευτική χροίς νά υπολογίσωμεν και την πράγματι άνυπόλιγητη ωραιότητα της, φυσιογνωμία καλλιγυνητή, λεπτοτάτη και συγχρόνως έκφραστική και πολὺ έλκυστική. Τό κτένισμά της άν και είνε έτελώς άναγλυφικόν - χωρίστρα και τριβγμένα τά παλλά πολύ, καταλήγοντα σε κώτσο - συνδυάζεται θαυμάσια με τὸν τύπον της, και ίσως γι' αυτό δεν έχει άκομη προχωρήση στο γενικόν κίνημα τοῦ κοινωνίας τῶν μαλλιών. Η σιλούγεττα της συμφετοκή, κομψή, σαγνηνευτική, ένιθιδανιαί έμφανισεις της γίνονται πάντοτε άφορμη δινυμασμού, έχει άγκαλιτώδες ντεκολτέ και οι τουαλέτες της έκτακτως μοδένες και συγχρόνας καλαίσθητες και ιδιότυπες, φανερώνουσαν έξαιρετικήν καλαισθησία. Συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν πλέον έκλεκτῶν μοντάν, και κατέχει δύον δύλιγα τὸ μυστικόν τῆς συμπαθοῦσα δεξιάσωσες, εἰς τὸ ώραιότατον μέγαρον της. Η δύμια της έκτακτως συγχρατητική, ποικιλή δε πάντοτε από θέματα ένδιαιφέροντα και ευχαριστικά.

"Η Μονταίν"

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

- Σ' ένα νοειώδως θυμαμάσιον μέγαρον τῆς θύρας Ήρώδου τοῦ Αττικοῦ έδιδετο προχωρήση τοῦ άπογευματικού χρονικού μαστίχα, ητού άναμφισθητής ή πλέον έπιτυχης τῆς έποχής, παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Πετρίτη. Αἰδούσαι διασκευασμένη με γονστού δαμάσιον μεγάλη τέχναια, ανθή παντού και μιά έξαιρετική τέχνης-μπαντάν έδιδε διμέσος πολὺ κέρι στους προσεργάμενους.

- Η οικόδεσποινα λίαν συμπαθής έφερε τουαλέττα μαυρόν.
- Εἰς τὸ κάτω πάτωμα δύο θυμαμάσια παλόνια είχαν διατεθεῖ εἰς τοὺς παίζοντας μπρότες. Η νεολαία επάνω έχόρευε σὲ αἴθουσας δπού ή κάθε γυνιά ήταν απόδεωσις γονότου.

- Μιά μεγάλη θυμαμάσια δούνη σκάλα ήτο γεμάτη από έμψυχα λουλούδια.

- Κοντά στ' άναμμένα τέχναια σὲ βαθειες άναπαντικές έγγλεικες πολυνθόνες κάθονταν δύο έχοντα κέρι γάμου ζουβέντα και κάπνισμα.

- Μεταξύ τῶν κεκλημένων είνε κ. Π. Μάτσα τουαλέττα λι-ντέ-

βέν, κ. Δ. Βεργιοπούλου τουαλέττα μπροντά και διοικόρχωμον κα-

πέλλο, κ. Μαυροχάρη, κ. Βουλορύμη, κ. Γ. Καλαμάρη, κ. Με-

ταζή, κ. Νίνα Φωτιάδη, κ. Αδαπούλου, τουαλέττα κόκκινη πού

ξενυδαλέτο λαμπτό με τὸν μελαχορίνον ώρασιν τύπον της, κ. Ζα-

ρίφη, κ. Μπόταση μετέ δαντέλλα και μουσελίνα, κ. Δρούλια, κ. Λ. Ρεταίνα, κ. Γεωργιάδον, κ. Μιχαλοπούλου, κ. Ξενοφάρη, κ. Μπασά, κ. Κορηντάλη, κ. Κάπαρη, κ. Σπ. Λοβέρδουν, κ. Ψιακή, κ. Βούλτου, κ. Κετεά, κ. Γ. Μακκά, κ. Λιβιεράτου. Ένα μάτσο

άπο δροσερά λουλούδια, ήτις Δώρα Βουρδούνη, Δις Ξένη με ρός, Δις Λάμπτου με μπλε παντελή, Δις Αντωνοπούλου με σικλαμένη, Δις Ράλλη με κόκκινα, Δις Μπασά με μπλέ, Δις Ψιακή με ρός, Δις Θεοχάρη με μπλε-περβάνια.

- Τὴν παρελθόνταν Παρασκευή μαστίχα-χορδός παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Α. Λαδοπούλου. Σύνολον σπιτιού, έπιπλωσις, διάκοσμος υπάγονταν στὴν «έκδολ-σόμπορο». Τίποτε χτυπήτο, τίποτε υθορβαδες. Συντονισμοὶ άρμονικοὶ βαθυχορδών χρωμάτων, κομψοτεχνήματα διλγίστα και πολύτιμα. «Έπιπλα ἀπάλλαγμένα τελείωσις ἀπό μπιχλιμπιδία περιτά, δύλιγα και σὲ ἀπλούστατη γραμμή διατείνεται νά ξεκουράζονται και νά ενδύσιστον τὰ μάτια.

- Η οικόδεσποινα θυμαμάσια με μιὰ ἀπλουστάτη και κομψή τουαλέττα λι-ντέ-βέν.

- Κεκλημένοι ήσαν κ. και κ. Μαλαμίδη πολὺ θελκτική με του-

αλέττα ροζάτη, κ. και κ. Λικουρέζουν τουαλέττα μπροτρώ, κ. και κ. Δ. Λοβέρδουν τουαλέττα κομψοτάτη μπουνά - ντε-ρός, κ. και κ. Ψιακή τουαλέττα μαζή, κ. και κ. Αδαμίδη, κ. και κ. Μιχαλοπού-

λουν τουαλέττα μαυρή και λευκή. Δις Μαλαμίδη, κ. Μπόταση, κ. Βεργιοπούλου, κ. Πάντου, κ. Δρούλια κλπ.

- Χελές χρονική ἐσπερίς παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Ν. Νικολαΐδην ένα χελές και χριτωμένον περβάλλον ἀπό ρός και στορεις ἀμυγγαλίες πού ἔκανεν εὐχάριστη ἀντίθεση με τ' άναμμένα τέχναια. Πελώρια ουτάνια σκεπασμένα με μεταξώτα βαρύτιμα και σὲ χρωματισμού λιγνούς.

- Σωστή θάσης τὸ γραφείον τῆς οικόδεσποινης με ἐπιπλα μπές, ουτάνια πράσινο άνοικτό, ζωγραφισμένες ἀμιγνδαλίες, κουρτίνες ουρωγρωμές, πελάριο παραβάν αριστοψηγματικού γιαννένικου, και μιὰ βιβλιοθήκη μὲ ἐταέρες γιαπωνέζικες, πού γιαγονάριζαν βάζα αληθινά «μπλε τῆς Κίνας», μέσα γεμάτα ἀπό ρός ἀμιγνδαλίες.

- Η οικόδεσποινα θυμαμάσια με τουαλέττα τούλινη ρός και ἐν τῷ μεταξή θάσης δαντέλλες με τὸν σύνον ξέρονται σάν μαγικές βεντάγμες.

- Μεταξύ τῶν κεκλημένων κομψότεραι ήσαν : κ. και Δις Σκανούν τουαλέττα κομψή ρός ταφτά, Δις Παπαδοπούλου τουαλέττα ζωρζέττα ρός, Δις Α. Δημητριάδη τουαλέττα κόκκινη δαντέλλα σὲ φόντο κόκκινου φιλοκράτη, Δις Τσακαστάνου τουαλέττα ἀπό τούλινο μάρ.

- Τὴν παρελθόνταν Παρασκευήν τοσί παρὰ τῷ καθηγητῆ και τῇ κ. Λιβεράτου. Η οικόδεσποινα έφερε αιθέριαν τουαλέτταν βέρι διμάντ με ασμένια κεντητά και φιλοφρόνων έδέχετο τὸν προσκεκλημένους της στὸ τόσο θυμαμάσιας διασκευασμένου μεγάρον της. Γονστού σπάνιον σὲ κάθε γυνιά τοῦ σπιτιού - θυμαμάσια ζωγραφισμένα πανῶ στὰ σαλόνια με ὡραιότατα ἐπιπλα Ομπυσθ-

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

[Τεῦ Πώλη Βερλαίν]

Μέσα στὸ πάρκο τὸ παλιό, ποὺ παγωνά κι' έσημα τὸ δένουρικό τοῦ πάρκου φάροντα ζενγάρινα τὰ διαβάτοντα.
Τὰ μάτια τοὺς εἶνεν τερπού, κι' ἄπ' τ' ἀπαλό τους στόμα,
Τὰ λόγια βγαίνουν ογκάλα, ποὺ μόλις άγουκοδιντ' άκοντα.
Μέσα στὸ πάρκο τὸ παλιό, τὸ έθημικό και παγωμένο,
Αὐτὸς ξοκοί άνθημίζοντα κάποιον καρφόν εντυχομένο.
- Θυμάσαι τάξις τὰ παλά τὰ νειρεμένα ἔσκεντρα χρόνα;
- Τάχος ποδὸς τὸ γάντι μὲ φωτῆς ἀπ' τὸ θυμούματα αἰώνια;
- Τάχος η καρδιά σου χύνεται τὸν άκόμα τ' δρομού μον τοῦχει;
Ζήτη κι' ή γηγενή μον πάτοντες στὰ ονέρατα σου ; - "Ογι!"
- "Ω τις άξεταστες οιγκές της θείας εντυχίας ! ποὺ νάρε ;
Σίσμα μὲ στόμα έρμαψε, θυμάσαι ; - Άληθεα πάνε...
- Πόδες ήταν τότε δύοντας γαλάζιος κι' ή έλπιδα πόδη !
- Πάτει κι' ή έλπιδα, οδιόρας μαδρός την έχει περιζόσσει.
- Ετοι τὰ στάγια τὰ τρελλά οι δύο σινες περιπατούσαν,
Κ' ή νύχτα μόνον άκοντα τὰ λόγια ποὺ μιλούσαν.

ΓΙΑΤΙ;

[Τεῦ Ντιαμάν]

Μόλις γεννιέται τὸ παιδί, τὸ κλάμη πωταρχίζει,
ώδιον τὰ νοιώθη τὰ πικρά τὰ βάσανα τὸν κόσμον,
κι' ή μάρτια, ποὺ στήριγμαν άγκαλα γλυκά τὸ γανουρίζει :
· Μήν κλαίς, τοῦ λέει τὸν μάρτια μάτια μον. Γιατὶ δακρύζεις, φως μον ;
«Γιατὶ ; φωτι και τὸ μικρό δέρι ζεσοι ν' ἀπατήσῃ !
"Αζ ! μὰ δὲ ζέση τὸ γατι διατηρεῖς τὸν μαργάλον πλόγη,
πόνο διατηρεῖς τὸν κανθάρο δον γαρού ζητήσῃ,
διατηρεῖς τὸν ενύριον πλόγη !

Θά ζέση τότε γατι κλαίς στὸν κόσμο οὖδε πατήσῃς
κι' τών κι' αὐτό τὴ μάρτια τοῦ λιπητερού ποτήρου :
· Αφοι τὸν κόσμο ζέσεις, γατι τὰ μὲ γεννήσους ;
Και τότε ή μάρτια στὸ παιδί δέρι ζητήσῃ γ' ἀπατήσῃ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

[Τεῦ Έρρ. Χάτινε]

Μέσα στὸ δάσος περπατῶ και κλαίω
μὲ βλέπει ή τούλια στήριγμα
και τὸν λέει μὲ γιλά λαλά :
· Γιατὶ κλαίς τησι κακομοίση ;
Πώτα τ' ἀδέληγα σου τὰ χελιδόνια,
Ρώτα τὰ ήμερα ποιλά
Ποτὶ ζεσούντες τησι τησι ποιλά
Στῆς έσωμένης μον τὸ παθαδόνι

Μεταφρ. Αγγ. Βλάχου

και παλαιούς καθόρεταις άναμεσα στὶς κόκκινες μπροστὲ κουρτίνες. Στὸ δέ δαντέλλες σπάνιες και πάρα πολὺ κομψές, μέσα στὶς διποίες διεργίνετοάσμό μια φορά τὸ έξαρτετο σικ γούστο τησιούδεσποινης.

— Διεκρίνοντο αι κ. Β. Μπένοι, Α. Μιχαλοπούλου, Πετρίτη, Θ. Μελαί, Ναούμη, Κυριαζῆ, Νέλι Πασπάτη, Βαλαωρίτη, Γ. Μακ-κά, Γ. Πασπάτη.

— Προσαναγγέλλονται : χροός λευκός παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Ζάρης ζεστή προσεχής Σάββατον, χρευτική ἐσπερίς παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Δ. Καλβοκορέση την προσεχή Πέμπτη.

— Χορός παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Βαφειαδάκη, χρευτική προεσπερίς παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Σπ. Λοβέρδου κλ.

"Η Μονταίν"

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

'Οντεδέξετο πρό ήμερων ἐκ τῆς κολυμβήθρας οἱ ιατρός κ. Βαλέριος Μαρσέλλος μετα τῆς κυρίας του τὸ χαριτούμενό άγροάκι τοῦ φίλου καλλιτέχνου κ. 'Αντωνίου Στρατηγοπούλου δύνομάσας αὐτὸ Ίδιομενά. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς και τὸν άναδόχον ή Διευθυντος τοῦ «Μπουκέτου» εύχεται νά τοὺς ζήση.

*

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

'Ο αγαπητός Αγγελάκης Ιωανν. Γκρέκας δοὺς τὰς νενομισμένας ξετάσεις άνηγρούσθη διδάκτω τοῦ Δικαίου με τὸν έπικηλον βαθμόν μαν καλλιτέχνου κ. 'Αντωνίου Στρατηγοπούλου δύνομάσας αὐτὸ Ίδιομενά. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς και τὸν άναδόχον ή Διευθυντος τοῦ προσεκέλλοντα πρόσωπον τοῦ Καραϊσκάκη.

P. K.